

Tidlig identifikasjon av utviklingsforstyrrelser

Enkle metoder gjør det mulig å identifisere halvparten av alle barn med utviklingsvansker og ni av ti barn med funksjonshemning før fylte fire år.

TEKST

Anne Margrethe Rostad

PUBLISERT 7. februar 2009

Ann Margrethe Rostad forsvarte 17. juni 2008 avhandlingen Tidlig identifikasjon av spedbarn som er i risiko for å utvikle alvorlige eller mindre alvorlige utviklingsforstyrrelser i de første leveårene: Tegn som indikerer behov for tidlig intervensjon i de syv første levemånedene for dr.polit.-graden ved NTNU.

Avhandlingen er basert på en longitudinell studie av en barnepopulasjon født i Nord-Trøndelag i 1990/-91. Den tidlige utviklingen ble fulgt fra svangerskapet til fire års alder hos 1217 barn som representerte 97 prosent av totalpopulasjonen.

Doktorgradsarbeidet består av fire studier av småbarn hvor målet er å identifisere forløpere for utviklingsvansker som kan defineres ved fire år. Den første studien undersøkte den prediktive validiteten av høye skårer for kumulert nonoptimalitet. Dette var basert på barn som var diagnostisert som funksjonshemmede. Prevalens og prediktiv validitet av profesjonelles og foreldres bekymringer for barnas utvikling ble undersøkt i studie 2. Slike bekymringer ble registrert ved de rutinemessige oppfølgingene. I studie 3 og 4 ble logistisk regresjon benyttet for å oppdage risikofaktorer blant innhentet informasjon fra de syv første levemånedene. Muligheter for å starte tidlig intervensjon blir identifisert.

Resultatene viser at ved å benytte en kontinuerlig prosess av observasjoner og screening i de første 7 levemånedene er det mulig å oppdage opp mot 90 prosent av barn som vil ha en definert funksjonshemning ved fire år, og ca. 50 prosent av barn med andre former for utviklingsvansker. For de fleste barna kunne tidlige intervensjonstiltak igangsettes i løpet av de første månedene. Avhandlingen diskuterer de kliniske implikasjonene av å benytte de identifiserte predikatorene. Studien anbefaler at det gjøres flere systematiske observasjoner og evalueringer av barna mens de leker, og i interaksjon med foreldrene. Metoden lot seg uten vanskeligheter implementere i den vanlige norske helsestasjonen.

Kontakt anne.m.rostad@r-bup.no

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 46, nummer 2, 2009, side

TEKST

Anne Margrethe Rostad